

belen med Brændeviin efter hans Formening blive forfat uforandret, om end den paatænkte Afgift blev paabudt. Da det imidlertid ikke kan nægtes, at Brændeviins Forbyrdelse muligens kan bidrage til, at Nødelsen af samme bliver mindre misbrugt, og da det jo kan tænkes, at der til Befolkningens utvivlsomme, Stader kunde blive etableret Udsalg af Brændeviin paa mange flere Steder, end det nu er Tilfellet, ja næsten i hver Bygd, vilde en Lov, som den paatænkte, efter Amtmandens Formening kunne stifte endeel Nytte, skøndt ikke i den Grad, som han tidligere har antaget.

Man maatte nu vistnok med Amtmanden erkende, at den Forhøielse af Prisen paa Brændeviin, som Lagthingets Forslag vilde medføre, ikke vilde bidrage meget om end maaskee noget til at indskrænke Brændeviins forbruget paa Færøerne, der navnlig paa Grund af den Godtgjørelse, som indbrømmes ved Udsøfelen af Brændeviin herfra til tolfrie Steder, hvortil Færøerne høre, til meget billige Priser forshnes med Brændeviin fra Danmark. Derimod maatte det Virksomme ved den paatænkte Lov efter Ministeriets Formening væsentligt søges i, at det, saaledes som ogsaa Lagthinget havde fremhævet, er sandsynligt, at en Afgift, som den foreslaaede, vil have tilfølge, at ingen eller saagodt som ingen Smaahandler vilde enten være istand til eller finde sin Regning ved at handle med Brændeviin, naar de skulle svare en saadan Afgift, hvorved da Brændeviinsdriften indirecte vilde hæmmes, idet Haven væsentlig ligger i den Fristelse, som Leiligheden til at erholde Brændeviin tilkjøbs til enhver Tid og hos enhver Smaahandler omkring i Bygderne giver; og, hvorledes end Forholdet i denne Henseende i Virkeligheden maatte være, for Dieblisset, er det dog i og for sig ganske naturligt, at saalænge Berettigelsen til Handel kan erhverves af enhver fuldmyndig, paa Færøerne bosiddende Mand af uplettet Rygte imod at erlægge en Kjendelse af 2 Rd., ville efterhaanden Mange omkring i Bygderne, selv om de ikke drive anden Handel, finde deres Regning ved at sælge Brændeviin i smaae Quantiteter, da dertil hverken udfordres Capital eller eget Locale.

Navnlig af dette Hensyn troede Ministeriet at burde gaae ind paa det fra Lagthinget indkomne Anbragende, idet Man dog, naar Die medet skulde kunne opnaaes, ansaae det nødvendigt tillige at gjøre Retten til Brændeviins udsjænkning afhængig af Bevillings Erhvervelse og en aarlig Afgifts Erlæggelse. 3 Overensstemmelse hermed blev det derfor i Justitsministeriet ubearbejdet et Udkast til Lov angaaende Brændeviinshandel og Brændeviinsudsjænkning paa Færøerne, hvilket Udkast derefter blev forelagt det i förrige Aar afholdte Lagthing. Det blev imidlertid dengang forfattet af Thinget med 6 Stemmer mod 5, men efterat det derpaa, ifølge et derom indgivet Anbragende, atter har været taget under Behandling paa det sidstafholdte Lagthing, blev det med 8 Stemmer mod 4 vedtaget aldeles uforandret, naar blot uindtages, at medens de i Udkastet ommeldte Afgifter og Gebhyrer for Bevillinger til Brændeviinshandel og Brændeviinsudsjænkning, efter de der givne Bestemmelser, skulde veles lige mellem Statskassen og Amtsfattigkassen, har Lagthinget andraget paa, at den Andeel, som skulde tilfalde Statskassen, maatte blive tillagt Sysselmændene paa Færøerne til lige Deling til Forbedring af deres Aar. Til Støtte for dette Forslag har Lagthinget anført, de især at det allerede tidligere flere Gange har været under Forhandling at bevirke en Forbedring i disse Bestillingsmænds Lønning, der ikke staaer i Forhold til den Darnesse og Dygtighed eller til det Arbejde, der kræves af dem under de nuværende Forhold, men at de nødvendige Midler hertil ikke have været at paavise, dels at der nu formeentlig er en særlig Anledning til at fremkomme med dette Forslag, da der atter ved dette Lovudkast stilles nye Forbringinger til Sysselmændenes Arbejde og Conduite, og det for en stor Deel vil heroe paa, hvorledes de opfyldte disse, om Loven skal bevirke den tilligtede Nytte.

Man har derefter, om dette Punkt brevvekslet med Indenrigsministeriet, der imidlertid har yttret, at det efter de Anstuelser, der nu i Almindelighed gjøres sig gjældende om det Arigtige i en Lønningssmaabe ved Sportler og andre saadanne uvilse Indtægter, maa ansees mindre hensigtsmæssigt, at de paagjældende Embeds